

Susanne_Nouveau.ttf

Susanne Nouveau

AÁÄBCČDĎEÉĚFGHIÍJKLĽĽMNŇOÓÓÖPQRŔRSŠTŤUÚÚÜVWXYZŽ
aáäbcčddééěfghiíjkľľmnňoóóöpqrŕrsštťuúúüvwxxyýžž
0123456789
~,;?!,"~

Vo Cézarei žil istý muž menom Kornélius, sfofník kohorfy, zvanej Ifalská. Bol nábožný a bohabojný s celým svojím domom. Dával veľa almužien ľudu a usťavične sa modlil k Bohu. Raz okolo trefej hodiny popoludní videl jasne vo videní Božieho anjela, ako prichádza k nemu a oslovuje ho: „Kornélius!“ Ale on na neho hľadel a prelaknuť povedal: „Čo je, Pane?“ Odpovedal mu: „Tvoje modlitby a tvoje almužny vystúpili pred Božiu tvár a on si na ne spomenul. A teraz pošli mužov do Joppe a zavolaj si Šimona s prímením Pefer; býva u istého Šimona, garbiara, čo má dom pri mori.“ A keď anjel, čo s ním hovoril, odišiel, zavolať si dvoch sluhov a nábožného vojaka z tých, čo mu boli podriadení, všefko im porozprával a poslal ich do Joppe. Na druhý deň, keď boli na ceste a blížili sa k mesiu, Pefer vyšiel okolo poludnia na sfrechu modliť sa. Keď vyladol, chcel jesť. Kým mu pripravovali, padol do vytrženia. Videl otvorené nebo a zosípováť akusi nádobu, ako veľké presfieradlo, spúšťané za štyri rohy na zem. Boli v nej všefky druhy štvornožcov, zemeplazov a nebeské vtáctvo. I zaznel mu hlas: „Peter, vstaň, zabíjaj a jedz!“ Ale Pefer povedal: „Nijakým činom, Pane, ved' som nikdy nejedol nič poškvrenené a nečisťe.“ Ale hlas sa mu ozval znova, druhý raz: „Čo Boh očisfil, fy nenazývaj poškvreneným.“ Točo sa opakovalo tri razy a hned bola nádoba vzatá do neba. Kým bol Pefer v rozpakoch, čo to bol za úkaz, ktorý videl, zastali pri bráne muži, ktorých poslal Kornélius, a dopytovali sa na Šimonov dom. Zavolali a pýtali sa, či tam býva Šimon s prímením Pefer: Ako Pefer premýšľal o videní, Duch mu povedal: „Hľadajú ťa fraja muži. Vstaň teda, zíď dolu a bez váhania choď s nimi, lebo som ich ja poslal.“ Pefer zišiel k mužom a povedal: „Ja som ten, ktorého hľadáte. Kvôli čomu sťe prišli?“ Oni povedali: „Sfofník Kornélius, spravodlivý a bohabojný muž, ktorému celý židovský národ vydáva svedecivo, dosťal pokyn od sväteho anjela aby si ťa pozval do domu a vypočul tvoje slová.“ Zavolal ich teda dnu a pohostil. Na druhý deň vstal a šiel s nimi a niektorí braťa z Joppe ho sprevádzali. Vo ďalší deň prišiel do Cézarey. Kornélius ich už čakal spolu s pozvanými príbuznými a najbližšími priateľmi. Keď Pefer prichádzal, Kornélius mu vyšiel v úsire, padol mu k nohám a poklonil sa. Ale Pefer ho zdvihol a povedal mu: „Vstaň, aj ja som len človek.“ Ako sa s ním rozprával, vošiel dnu a našiel tam mnogo zhromaždených. I povedal im: „Vy viese, že Žid sa nesmie spolčif“ ani sfretnúť s cudzincom. Ale mne Boh ukázal, že nemám nikoho nazývať poškvreneným alebo nečisťým človekom. Preto som prišiel bez váhania, keď sťe ma pozvali. A pýtam sa, kvôli čomu sťe ma pozvali?“ Kornélius povedal: „Sú ťa štyri dni práve v fúto hodinu, čo som sa o trefej hodine popoludní modlil vo svojom dome. Tu preto mnou zastal muž v bielom odevе a povedal mi: „Kornélius, tvoja modlitba je vyslyšaná a Boh si spomenul na tvoje almužny. Pošli teda do Joppe a zavolaj si Šimona s prímením Pefer; býva v dome garbiara Šimona pri mori.“ Hned som teda poslal po feba a fy si dobre urobil, že si prišiel. A teraz sme my všefci fu pred Božou tvárou, aby sme vypočuli všeňko, čo fi Pán prikázal.“ Vtedy Pefer otvoril ústa a povedal: „Naozaj poznávam, že Boh nenadŕža nikomu, ale v každom národe mu je milý ten, kto sa ho bojí a koná spravodlivosť. Synom Izraela zosnal slovo a zvesťoval pokoj skrze Ježiša Krisťa; on je Pánom všeňkých: Vy viete, čo sa počnúc od Galiley po krsie, ktorý hľásal Ján, dialo po celej Judei; ako Boh pomazal Ježiša z Nazareta Duchom Sväfým a mocou a on chodil, dobre robil a uzdravoval všeňkých posadnutých diablim, lebo bol s ním Boh. A my sme svedkami všeňkého, čo urobil v judejskej krajine i v Jeruzaleme. Ale zavesili ho na drevo a zabili. Boh ho trefieho dňa vzkriesil a dal mu, aby sa zjavil - nie všeňkemu ľudu, ale svedkom, ktorých Boh vopred určil, nám, čo sme s ním po jeho zmŕtvychvstani jedli a pili. A prikázal nám, aby sme ľudu hlásali a dosvedčovali, že to jeho Boh usťanovil za sudcu živých i mŕtvych. Jemu vydávajú všeňci proroci svedecivo, že pre jeho meno dosiahne odpusťenie hriechov každý, kto v neho verí.“ Kým Pefer toto hovoril, zosípil Duch Sväfý na všeňkých, čo počúvali slovo. A veriaci z obriezky, čo prišli s Petrom, žasli, že sa dar Ducha Sväteho vylial aj na pohanov, lebo ich počuli hovorif jazykmi a velebif Boha. Vtedy Pefer povedal: „Môže ešte niekto zabrániť, aby boli vodou pokrsení tí, čo dosťali Ducha Sväteho tak ako my?“ A rozkázal ich pokrstiť v mene Ježiša Krisťa. Potom ho prosili, aby u nich niekoľko dní zostal.